

BERTRAN DE BORN.

Drama i 3 Akter af Ernst v. der Recke.

Musiken af P. Heise.
(1873 Det kgl. Theater.)

Allegro moderato.

I. *a piacere*

cresc.

Bertran de Born.

p

1. Mod Sy-den i Kveld staa til dig mi-ne Tan-ker, du
2. I - af - ten blot se Py-re næ - er-nes Dronning, hin

sne-klædte Fjeld. O Nordenvind, meld de sol-ri-ge Lan-de min
dej-li-ge Fe, som end-nu maa-ske sit Guldhaar i Sol-skinnet

Læng-sel-der, Tag med en flyg-ten-de Sang fra mit
ba-der, mens Mørket styr-ter i tun-ge Kas-

cresc.

Fæng-sel-der tag de-res San-gers Far-
ka-der o-ver den glø-den-de

vel! Sne. *cresc.*

1. Nat - ten har slukt Ga -
 2. Sluk - kes den lu - en - de
 3. Ri - der Ro - land med
 4. Staal er Hel - tens den
 5. Y - derst han stand - ser paa
 6. Blæ - ser han Hor - net

scog - nes Sol, og Mør - ket Ban - ne - ret løf - ter,
 Fak - kel i Vest, vaag - ner han op af sin Dva - le;
 hun - dre - de Mand fyl - ke - de tæt som en Ki - le;
 tun - ge Dragt, Staal er Tøj - len, han hol - der,
 Klip - pens Kant, højt o - ver Af - grun - dens Bøl - gen,
 vildt u - den Rast, til Blo - det sprin - ger af Pan - den,

fol - der det ud mod den tin - dren - de Pol, slø - ren - de Ron - ce - vals
 Hov - spo - ret ly - ser un - der hans Hest vidt hen gen - nem Klip - per - nes
 Gni - ster - ne fy - ge saa tykt som Sand, hver Sten paa hans Vej spru - der
 Staal er Hjelm - bu - skens Fje - der - pragt og Kap - pens ras - len - de
 „Hid O - li - ver! Stald - bro - der Mørgant!“ Han ven - der sig In - gen
 Hjer - tet svul - mer med stær - ke Kast, som Bøl - gen bry - der mod

Kløf - - - ter.
 Sa - - - le. *mf* *cresc.*
 Pi - - - le.
 Føl - - - der.
 føl - - - ger.
 Stran - - - den.

Der so - - - ver Ro - land paa sin Klip - - - pe -
 Han ri - - - der fra Nat - tens hvi - - - nen - de
 Og Klip - - - pen bæ - ver som Skum - - - paa
 Af Staal er et Baand om hans Hjer - - - te
 Da blæ - - - ser han væl - digt i O - - - li -
 Men Staa - - - let hol - der om Hjer - - - tet

stol.
 Blæst.
 Vand.
 lagt.
 fant.
 fast.

Più lento, quasi a piacere

Han lig - ner dig, mit ar - me Fæ - dre - land! A - le - ne

staa - du paa din stej - le Tin - de og blæser ud din Sorg for al - le

accel.

Vin - de, mens Fjender myl - dre tæt som Ha - vets Sand. Og di - ne

Vaa - ben er af Kam - pen slø - ve og di - ne

rit. Søn - ner *a tempo* dø - ve mens du for -

p blø - der tyst bag Skjoldets Rand; af

pp Kræfter har du nok, men in - gen *ff* Vil - jer; *Allagro.* *f* til

f Kamp for Frank - rigs Lil - jer! Mit

dim. Land du har en *p* Jern - ring om dit Hjer - te, *molto cresc.* hvis

ff ik - ke var det bri - stet alt af *ff* Smærtel

Allegro. *Bertran de Born.*

II. *f*

1. Fa-ger er den bli - de
Mænd og har I

Vaar med sin Sol med Blomst og
Mod, frem hvor Frank - rigs Kamp raab

Bla - de, der, Fug - lens Slag paa Gre - nens
Gjal - der, frem og for rest! Hel - ten.

dim.

Sta - de, hel - le re dog Sværd end
fal - der, Æ - ren le ver, Æ - ren

cresc.

Spa - de, Vaa - ben - brag og Blod og
kal - der Kæm - per frem af E - ders

ff

Saar! Blod!

ff

Høj e - re Lyst, naar i
Klin - gen - de Skjol - de,

rid - der - lig Kamp Mand i mod Mand tør - ner
ly - nen - de Sværd. Syn - gen - de Bu - er og

sam men, *p* *crasc.*
Pi - le, Jord - bun - den drøn - ner af
det er min Glæ - de, min

He ste - nes Tramp, *ff.* o - ver Blod - strømmens Damp
Bryl - lups - færd, med min Hjer - tens - kær,

p *molto crasc.* bol - trer sig højt O - ri - flam - men, bol - trer sig højt O - ri -
Stri - den min Fred og min Hvi - le, Stri - den min Fred og min

flam Hvi - men le 1. 2. Er I

Con anima, ma non troppo presto.

III.

pp a piacere

p a tempo

Bertran de Born.

- 1. Vaagn af din Slummer, min
- 2. Hø - rer du, El - ske - de?

dej - li - ge Brud, hør Streng - ne to - ne!
 Vaagn un - der Lin, min Fred du mig brin - ge!

Stjer - ner - ne blin - ke paa Him - me - lens Skrud, vaagn op og kom
 Ik - ke mig ly - ster den skummen - de Vin fra Mo - sel og

ud!
Rhin,

f riten con espress.
 Kom som et tin - dren - de Stjer - ne - skud,
 bring mig din Ro - sen - kind, fa - ger og fin,

her - lig og prud!
 læg den til min!

pp

Fa - gre - ste Smyk - ke paa Nat
Hid er jeg fløj - et med Ild

mf - *dim.* *p*

- him - lens Kro - ne!
un - der Vin - ge!

Andantino. *Bertran de Born.*

IV. *p*

1. Her - re Kon - ge, bliv her lo - ver Bjer - ges Tin - der staar
2. Her - re Kon - ge, saa sig, jeg maa føl - ge din Skar - re som

Fuld - maanens Skær, bliv hos mig og for - glem di - ne Fjen - der! Jeg
Væb - ner i Krig, i dit Telt paa din Blund ta - ge va - re! Lad mig

dim.

gem - mer dit Sværd, jeg gem - mer dit Sværd, om din Hals den - ne Flet - ning jeg
bli - ve hos dig, lad mig bli - ve hos dig! lad mig de - le dit Savn og din

più mosso

vin - der!
Fa - re!

mf fz f

riten. ed espress.

p

En Kro - ne jeg gav for hver Lok af dit Haar, et
Min Ro - se skin - ner i Per - le - skrud, i -

Ri - ge jeg gav for din Favnl Bed mig
me - dens jeg skin - ner i Staal; hvor du

ik - ke bli - vel Hver Stund der gaar, gæl - der
træ - der slaar jeg mit Pur - pur ud, at

mer, gælder Æ - re og Navnl Ro - sa - mun - del Vi mø - des
In - tet skal stø - de din Saal; - Dag - nin - gen glø - der bag

f *dim.*

p *pp*

snar - lig en Kvæld, tu - sen - de Gan - ge far -
Skov og Fjæld, dej - li - ge Ro - se lev -

dim. *p* 1. *dim.* 2. *pp*

vell
vell

Allegro e marcato.

Bertran de Born.

V. *f*

1. Her - lig er Kam - pen Bryst i mod Bryst, her - ligt naar
 2. Har du en Ven, som dig al - drig for lod, el - ler en

Land, ser - ne splin - tre!
 tro El - sker - in - de, Herligt naar Svær - de - nes Tunger faar Røst, Guldskjoldet
 har du det ej, nu saa har du dit Mod har du din

cresc.

lu - er som So - len i Øst, konge - ligt svul - mer Hjærtet af Lyst, Øj - ne - ne
 Ung - doms skummende Flod, Jern i din Se - ne, Ild i dit Blod, Verden at

f

tin - dre.
 vin - del! Gan - ger, strækud for min Brud og min
 Sad - len er Tro - ne Svær - det din

ff

Æ - re, brie - ste lad saa el - ler hæ re!
 Dron - ning, der er du al - tid en Kon - ning

Fine. *p*

Her - ligt ef - ter Sej - r at hvi - le,

ven - de hjem fra blo - dig Høst, se de Skøn - ne mod dig i - le,
 se dem smi - le, an - dre Ro - ser, an - dre Pi - le,
 an - dre Kam - pe Bryst mod Bryst! *D. C. al Fins.*

Allegro. *Bertran de Born.* *p a piacere* *p*

VI. *f*

1. Ro - sa - mun - de!	Den
2. Ro - sa - mun - de!	Paa
3. Ro - sa - mun - de!	Skal

p

Quasi Andantino.

duf - ten - de Lind, hvor un - der vi sad, har end sit Blad,
 Slot - tet bin - des en Blom - ster - krands i Kjer - ters Glands;
 al - drig vi ses, min blom - stren - de Viv, min Trøst mit Liv!

og Fug - len fløj - ter det sam - me Kvad bag
 der træ - de de skøn - ne - ste Da - mer en Dands paa
 Jeg hø - rer dit Navn fra det hvi - sken - de Siv, fra

dolce

løv - ri - ge Lin - de gre - ne; Kil - dens Væld har end -
 tav - le - de Mar - mor ste - ne; Stjer - nen ser gen - nem
 Sky, fra Bøl - ger og Ste - ne; Kon - gen spæn - der sit

nu sit Kluk,
 Ru - den ind,
 Sværd ved Lænd,
 Vin - den sit løn - li - ge
 bleg - ner i Fæst - hal - lens
 stæv - ner til Kamp i -

Suk;
 Skin;
 gen;
 Aft - nen er end - nu saa
 midt i det let - te for -
 ham føl - ge tu - sin - de

klar og smuk,
 tryl - len - de Spind
 staal - klæd - te Mænd,
 Kon - gen er e - ne!
 Kon - gen er e - ne!
 Kon - gen er e - ne!

Allegro maestoso.

Børtran de Born.

VII. *f*

1. Æ - re for
2. Hil - dig, du

Hel - ten, som Skæb - nen kantvin - ge, trod - se den kækt!
Stær - ke, hvem højt paa din Ba - ne In - gen har fulgt!

Svær - det for den, som kan fø - re en Klin - ge,
Her - lig mig tyk - kes den syn - gen - de Sva - ne;

Ly - net for den, som kan Lyn - straa - len svin - ge,
stol - te - re Fugl dog har stol - te - re Va - ne,

Kro - nen for den som kan bæ - re dens Vægt!
højt gaar dens Flugt mel - lem Sky - er - ne dulgt.

p

Smyk - ket med Pur - pur og kost - ba - re Ste - ne
 Tu - sin - de Smaa - fug - le byg - ge bag Gre - ne,

f

Kon - gen er stærk blandt de staa - klæd - te Mænd;
 Ør - nen gaar en - somt o - ver dem hen;

cresc.

stær - ke - re dog hos en e - ne - ste Ven,
 Kon - gen har tu - sin - de staa - klæd - te Mænd,

f

stær - kest al e - ne!
 Kon - gen er e - ne!